

es saig

Eleccions, altra vegada

Fa poc més de mig any vàrem haver de parlar d'eleccions; aleshores eren les municipals i autonòmiques. I ara ja hi tornam a ser amb les generals. Aquestes són unes eleccions que no desperten l'interès d'aquelles, on hem de triar persones que coneixem, que veim i que saludam, o no, cada dia. Les generals ens agafen com més esquerra mà, amb més indiferència i fredor, amb la sensació que el nostre vot és una gota d'aigua dins la mar, que escollim persones que ens són, normalment, uns perfectes desconeguts.

Però, desenganyem-nos. Les decisions importants es prenen a la capital de l'Estat i qui controla el Butlletí Oficial de l'Estat té la paella pel mànec. No és raonable adoptar una actitud displicent i desganada, pronunciar un "ja s'ho faran" i passar de votar. No, el que ens hi jugam és molt important.

Si sempre és important emetre el nostre vot, potser ara ho sigui amb més motiu. Durant aquests quatre anys de majoria absoluta del partit que governa hem viscut un retrocés, una regressió de les formes democràtiques i la impressió de patir gairebé una autocràcia, és a dir, la sensació d'uns governants que no reconeixen cap límit a la seva actuació. Hem vist que s'han pres decisions contràries a la voluntat majoritària dels ciutadans, mentint-los i enganyant-los impunement; constatam el control de l'opinió pública amb la instrumentalització d'una part predominant dels mitjans de comunicació; experimentam dia a dia la subjecció del poder judicial a les directrius del govern (i no oblidem que la base de la democràcia és la separació de poders); resulta penosa la submissió de la jerarquia eclesiàstica als criteris proposats per aquests polítics, sovint en contra del pensament d'una part preponderant dels seus fidels; no és admissible l'actitud de menyspreu i demonització de qualsevol opinió discrepant, encara que s'expressi pacíficament, des de la més perfecta correcció i el més legítim desacord. I no volem allargar-nos més. Els retrets i censures que podríem enumerar contra aquesta forma de governar són molts; tot i acceptar que no sigui fàcil utilitzar amb mesura i elegància una majoria absoluta —les temptacions del poder absolut són abundants—, pensam que no és exagerat afirmar que aquests anys hem conegut un dels pitjors exemples d'intolerància, prepotència, "xuleria" i abusos de poder.

En definitiva, és aconsellable anar a votar i fer-ho conscientment, prudentment i de manera raonada. Després no queda sinó acceptar el veredict de les urnes, agradi o no; i si no hem fet ús del nostre dret de vot no tendrem cap argument per queixar-nos del resultat o per lamentar-lo.

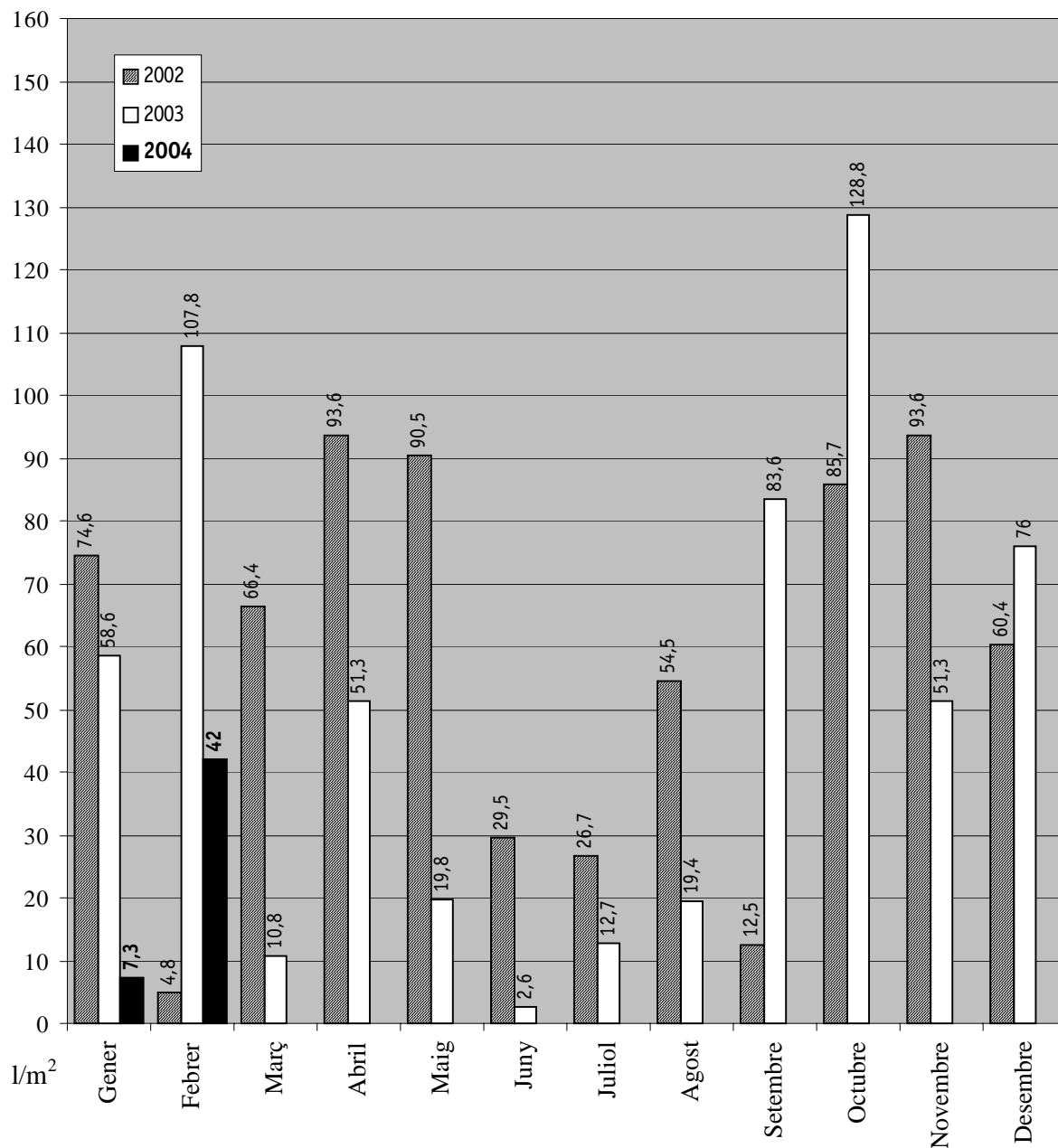
PORTADA
Rua d'Algaida 2004
Fotografia de Jerònia Pou

Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Darrers dies a Algaida
- 09 Festa d'en Camestortes
- 10 Sabeu on és?
- 11 El sant del mes
- 12 Una passejada, dues estampes...
- 13 Fa vint anys
- 14 Flora d'Algaida
- 16 L'Ajuntament informa
- 18 Progressistes per les Illes Balears
- 20 Socialistes d'Algaida
- 22 Any Pere Capellà
- 24 Sobre astronomia
- 25 Algaida Solidari
- 26 Bi blioteca Municipal d'Algaida
- 28 Ses Escoles
- 30 Noticiari de l'Obra Cultural Balear
- 32 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre

Enguany havíem començat amb un temps sec, no gaire fred i amb molt poca aigua. El mes de gener es va tancar amb 7,3 litres, resultat d'unes quantes brusquetes insignificants. I el febrer va començar pitjor: havíem passat mig mes sense cap gota; però van seguir uns dies d'una pluja sostinguda, d'aquella que s'aprofita bé i així es recolliren 42 litres (fins dia 20). Insistim que va ser una pluja civilitzada, molt profitosa, perquè els sembrats ja la necessitaven. Potser l'únic inconvenient va ser el fang que va caure i ho embrutà tot.

Una conferència sobre llengües

Atrets per la bona fama de la conferenciant, guanyada sobretot amb la publicació de diversos llibres molt notables, anàrem a la biblioteca municipal d'una ciutat del llevant de Mallorca. El tema també s'ho pagava: en aquella sala d'arquitectura antiga i ben conservada la senyora Carme Junyent, professora de la Universitat de Barcelona, havia de dissertar sobre el tema "*Les llengües, espais de llibertat*".

Però el programa tenia unes teloneres no anunciades: una directora general del Govern balear i una regidora municipal aprofitaren l'ocasió per satisfer les seves necessitats predicaires i esbravar-se sobre les orelles dels estudiants i professors que omplíem la sala. Els quals, no cal dir-ho, agafats per sorpresa, aguantàrem els discursos amb estupor: no estàvem preparats per sentir pensaments tan elevats com els d'una directora general, que ni tan sols sabia pronunciar amb correcció el llinatge de la senyora conferenciant. Dit a la manera del bilingüisme que ara s'usa: «Lo bueno, si breve, dos veces bueno». Les prèdiques inesperades cessaren i els dos càrrecs polítics abandonaren la sala enmig d'un silenci eloqüent: l'admiració dels oients pel que acabàvem d'escoltar ens impedí oferir a les oradores primerenques les mamballetes de rigor.

Per sort el programa continuà amb el desenvolupament previst. I la professora Junyent ens obsequià amb una xerrada que vessà saviesa sobre diversitat lingüística i sociolingüística, prova d'anys de feina d'investigació apassionada i rigorosa. Gràcies a ella, ara sabem que en el món es parlen unes 5000 llengües, el 90 per cent de les quals no arribarà al segle XXII. Sabem que en els darrers 500 anys les llengües del món s'han reduït a la meitat. Que de les 5000 actuals, unes 500 ja només tenen darrers parlants i per tant la seva extinció és immediata. Unes altres 2000 llengües no tenen

el futur gaire millor perquè els pares ja no transmeten oralment aquestes llengües als seus fills, cosa que és imprescindible per a la seva supervivència. També sabem que un altre paquet de 2000 llengües, entre elles el català, es troben en un procés de substitució no irreversible.

I la senyora Junyent remarcà el "no" anterior per indicar-nos que convé que ens espavilem si volem que la nostra llengua pugi fins al grup del 10 per cent de llengües que tenen el futur assegurat. Perquè les llengües no són només una eina de comunicació; reduir la llengua a aquest paper suposa renunciar al nostre caràcter de persones intel·ligents, suposa fer-nos animals, ja que els animals també es comuniquen. Les llengües, a més d'un sistema de comunicació, són un recurs de supervivència col·lectiva, un mètode d'adaptació a l'entorn i sobretot un signe d'identitat. I ens féu veure que així com en el món actual parlar anglès no proporciona identitat anglesa (hi ha milions de parlants d'aquesta llengua que tenen una altra identitat), en canvi el fet de parlar català és el fonament de la nostra identitat.

Tot això, molt resumit, és el que ens explicà la professora Junyent als que volguérem escoltar-la. Ulisses, el llegendari protagonista de l'*Odissea*, es posà taps a les orelles i es fermà al pal de la barca per tal de resistir el cant de les sirenes; els dos càrrecs polítics esmentats més amunt imitaren en part Ulisses, però no es fermaren a cap banda, sinó que simplement escamparen la boira i feren un lleig a la conferenciant i a la seva saviesa (a la saviesa de la conferenciant, vull dir). Elles són, potser, dels que pensen que una imatge val més que mil paraules. I en aquell moment se'ls va fer present la imatge del sopar dins el plat, de l'agenda atapeïda d'actes ineludibles o de ves a saber què. Elles s'ho perderen.

M'han dit que diuen

Ja fa mesos que en volíem parlar, però fins avui no ha vingut bé, i encara ara no sabem ben bé quins comentaris hem de reproduir: ens referim a l'afició que, des de fa un grapat d'anys hi ha pel ball de saló. Els que no tenim aquesta afició, però de tant en tant anàvem al ball (a Sa Portassa amb la Banda, per Sant Jaume a la revetlla,...), darrerament estàvem un poc empegueïts de ballar, ja que vàiem parelles que feien meravelles amb el chachà, samba, tango,... I és que, pel que hem sentit, són bastants els grups que un parell de vegades cada setmana assisteixen a les classes, i després encara van a practicar a diferents llocs de fora poble. La veritat és que fan enveja, ja que és una afició ben sana i divertida; això sí, també hem sentit comentaris que qualche parella no acaba malament de miracle, per mor de les discussions sobre quin dels dos ha esgarrat un punt...

Ens han arribat notícies sobre el fogueró que Algaida Solidari va organitzar al carrer de Can Reus, que segons notícies fou un èxit. Pel que sembla, els organitzadors del que estaven més satisfets era de la col·laboració que trobaren per tot allà on anaren a tocar a la porta. Fins i tot hi hagué qualcú que va trobar que la rifa que es va fer fou una mica exagerada, tantes coses es rifaren: els que no havien tret res se n'anaven un poc fallons, perquè la majoria se'n duia qualche cosa. Bé, bromes apart, el poble demostra que quan hi ha uns projectes seriosos i ben organitzats, respon solidàriament; ara, si a més a més hi ha un poc de "menjua", l'èxit està assegurat.

Algaida sempre havia estat un poble agrícola i ramader, fins fa un bon grapat d'anys. Ara és més aviat un poble dels que anomenen "poble dormitori" o "de serveis", és a dir, que la gent que treballa al camp actualment és molt poca. Però, segurament per tradició, es parla i comenta molt si plou, o massa o massa poc, és un tema que surt a totes les tertúlies, encara que moltes vegades es digui la frase "jo ja ho tenc tot sembrat" volent dir que no han de sembrar res. Bé, al que anàvem, el mes de gener fou ben eixut i el febrer duia el mateix camí, fins devers mitjan mes, que s'ha posat a ploure i fer fred. Era ben necessari, tothom ja ho trobava. Però encara va haver de ploure el dijous llarder, just quan els al·lots més petits havien de lluir els seus desfressos, o havien de penjar En Camestortes. Per cert, no ens saberen dir si era pel fred que feia i qualche gota que queia, però hi havia poca gent, tant a la "comitiva" com d'espectadors. Tanta sort del cotxe de la Policia Local que feia un renouer amb la sirena amollada.

Tal vegada és el poble que és fred, perquè l'horabaixa de la Rua feia una bona bascota i hi havia menys gent que altres anys, tant de participants com d'espectadors. Allò que va ser ben calent són les acusacions del judici d'En Camestortes, almanco va ser fort amb les autoritats locals, que és el que toca per Carnaval. També volem donar l'enhorabona a tots els actors, que ho feren molt bé. Però una cosa curiosa, eren ells mateixos que feien broma que fent la representació a dalt de l'escenari hi hagués més externs que algaidins de tota la vida. I per acabar amb la fredor

d'Algaida o de la nit algaidina, hi va haver ben poca gent que assistís al ball de Carnaval, organitzat per la comissió d'en Camestortes. És una pena que tanta feina de preparació tengui tan poc suport per part del poble.

El que sembla ben cert, perquè tots els comentaris van cap allà mateix, és que Algaida és un poble molt incòmode per caminar, i possiblement això expliqui que tothom vagi en cotxe per tot, fins i tot al cap de cantó de davant. Però, pel que hem sentit comentar a mares i padrines (sobre tot a padrines) que han d'anar pel carrer amb cotxets d'infants, que és una vertadera odisea, o sigui, un problema greu: les voravies són impracticables, o bé per estretes o pels cotxes que hi ha a damunt, i no tenen més remei que anar pel mig del carrer... i ja me direu si això no és ben perillós.

El que és ben cert i segur és que aquest Sord ha tornat ben vell, més del que es podria pensar després d'una vintena d'anys de vida activa d'aquesta secció. És el que ens comentaven a una tertúlia, parlant dels primers anys que parlàvem sobre tot de sopars, dinars i berenars, i "juergues" a voler. I, comentaven, se'n temia dels sopars que es feien per Algaida i fins i tot per Pina. I ara tot són problemes i coses del poble que no funcionen bé i crítiques a l'Ajuntament,... amb una paraula, que seria qüestió de "fitxar" gent nova, gent jove que vegi les coses amb més optimisme i més bon humor.

Un sord

Defuncions

Joan Sanmartí Fullana

Va morir dia 12 de gener.

Magdalena Bonnín Miró

Va morir dia 16 de gener als 87 anys.

Helga Grimmoni Geb. Armbrust

Va morir dia 19 de gener als 55 anys.

Rafael Ballester Joan

Morí dia 25 de gener.

Jaume Pou Ginard.

Morí dia 27 de gener.

José Luís Gomila Campomar

Ens deixà dia 29 de gener als 35 anys.

Bernat Llompart Sastre

Morí dia 30 de gener.

Andreu Sureda Caba.

Va morir dia 6 de febrer

Manuel del Real Jiménez

Ens deixà dia 8 de febrer.

Mateu Sureda Nadal.

Va morir dia 8 de febrer.

Rosa Coll Oliver

Morí dia 13 de febrer.

Isabel Jaume Pujol

Va morir dia 18 de febrer.

Naixements

Nour-Zoulika Tuñón Khennache

Filla d'Ulises Héctor i Amina. Va néixer dia 24 de gener.

Maciana Maria Pou Palomina

Filla de Gabriel Àngel i Maria. Va néixer dia 29 de gener.

Pere Joan Fullana Antich

Fill de Bernat i Antònia. Va néixer dia 10 de febrer.

es saig

Darrers dies a Algaida

Fotografies de
Jerònia Pou

es saig

Festa d'en Camestortes

Fotografies de
Jerònia Pou

Una **fibla** o embornal, és cadascun dels forats per on s'evacua l'aigua de pluja d'un carrer; o també el forat de baixada que engoleix les aigües pluvials d'un terrat.

En alguns llocs també s'aplica el mot **fibla** a la siquiola excavada que serveix per encaminar l'aigua de pluja cap a les cisternes o aljubs. A d'altres indrets s'anomena **fibla** a la piqueta dins la qual va l'aigua de pluja d'una teulada abans d'entrar dins la cisterna. Una **fibla** també era una antiga mesura usada a Barcelona per a cabals d'aigua (equivalia a 100 plomes i una ploma d'aigua era el pas de 2200 litres d'aigua cada 24 hores.)

Un fibló o cap de fibló és un moviment giratori molt ràpid de l'aire que forma com un con que va des de terra fins als núvols i posa en perill tot quan troba en el seu recorregut.

Llinatge

Fibla, existent a Manresa, Barcelona, Prat de Llobregat, Castelldefels, Castelló, València, etc.

Cançó

A Son Fibla hi ha un forn,
que té vint-i-quatre boques.
Mumare en pastar fa coques,
tant si és vespre com dejorn.

Pista

Aquesta fibla es troba prop d'un pou que fa devers una vintena d'anys que va perdre la capella a causa d'un accident de trànsit. En aquell temps la fibla no existia. Actualment serveix per desviar les aigües pluvials cap el subsòl a través de la "vena" de l'esmentat pou.

Solució del mes passat

La cantonada que us mostrarem a *es saig* de gener, era mala d'endevinar per les pistes visuals (coses de les noves tecnologies); però el text donava a entendre clarament que aquest cantó és el de Can Bondia, vora l'església.

M. F.

Santa Matilde, reina

Matilde de Ringelheim era filla del comte Teodoric de Westfàlia i esposa d'Enric I de Germània, conegut amb el nom de l'Ocellaire, que era rei de Germània i duc de Saxònia i de Turíngia. Sembla ser que formaren un matrimoni preocupat pel benestar dels seus súbdits. A la mort d'Enric, els seus fills Otó i Enric disputaren per l'herència del seu pare; Matilde es decantà a favor d'Enric, però el triomfador va ser el germà gran, Otó, que figura als llibres d'història com Otó el Gran, el qual rebé la corona imperial de mans del papa Joan XII i d'aquesta manera restaurà el Sacre Imperi.

La seva preferència pel seu fill Enric, el perdedor del litigi entre els dos germans, va fer que fos desposseïda dels seus béns, acusada de malbaratar-los repartint almoines. Va passar una llarga persecució, més penosa encara perquè provenia del seu propi fill, que suportà amb paciència i resignació. Segons la tradició, fou rehabilitada i se li retornà el patrimoni que dedicà a fundar monestirs i a ajudar els desvalguts. Diuen les cròniques que quan va veure que la vida se li anava va cridar el seu nét Guillem, arquebisbe de Magúncia, per fer amb ell confessió general; quan aquest se'n tornà a la seva diòcesi, Matilde manà que li entregassin la mortalla que havien preparat per a ella dient que la necessitaria ben aviat. I, efectivament, Guillem morí durant el camí de tornada. Matilde va viure encara uns dies, fins al Dissabte Sant, tal com ella havia vaticinat, probablement l'any 968. És, per tant, una santa del segle X i la seva festa se celebra dia 14 de març.

Aquest mateix dia el santoral commemora la festivitat de santa Florentina, Verge. La recordam com a exemple d'una família extremament virtuosa i santa, ja que Florentina era germana de Leandre, Isidor i Fulgenci, tots ells sants, autors d'obres importants i personatges decisius de l'església espanyola.

Santa Florentina era invocada contra les picades d'escurçons i d'altres petites feres verinoses i danyoses. Així ho recorden els seus goigs: "Del pic d'escurçons cruels / i també de pestilència / cureu amb virtut del cel / alcançant-los d'ell clemència".

Una passejada, dues estampes...

es saig

Quantes vides han vist passar els murs de Punxuat? Quantes esquenes vinclar-se allà baix, al comellar, gratant la terra? Quantes flamarades enceses sobre les pedres els matins de cel clar amb el primer sol, que guaita per darrere el puig de Randa? Si el comellar fos d'aigua, Punxuat seria un llaüt amb les veles de pedra. Un llaüt que navega cap al nord mentre el puig de Son Roig el mira amb benevolència i Sa Costa de Sa Serra el protegeix de les ponentades. Perquè sap que d'allà, de ponent, no ve altra cosa que malura. I si malgrat tot arriba la tempesta, els contraforts són l'àncora necessària per fondejar la nau. I esperar pacientment el retorn de la bonança.

Text i fotografies: **Miquel Serra**

Número 39, març de 1984

es saig de fa vint anys recollia unes quantes entrevistes. La “Xerradeta” habitual era amb les alumnes de català que assistien al curset organitzat per l’Obra Cultural i la firmava na Catalina Ballester. La secció “Pina”, a càrrec de Xesc Oliver, era una conversa amb Francesc Andreu Juan, “Frai Paco”, frare franciscà que treballava a les missions del Perú: explicava les seves experiències en aquell llunyà país, les tasques que hi feia i els nombrosos problemes de tot tipus amb què s’enfrontaven. I les pàgines centrals estaven dedicades a una llarga entrevista amb qui aleshores era president de la nostra Comunitat, Gabriel Cañellas. Tractava de temes de caire general, però sobretot dels que afectaven més directament el nostre poble: Premsa Forana, normalització lingüística, pagesia i cooperativisme, Normes Subsidiàries, residència de vells i centre sanitari, aigües brutes i netes, problema de l’atur i altres assumptes. L’entrevista la signava Pere Mulet.

L’habitual editorial era substituït per un escrit de Pere Mulet: “Consideracions sobre política cultural”. Era una reflexió i comentari de diversos aspectes entorn d’aquesta política: dotació econòmica, urgència d’una llei de normalització lingüística, deficiències d’infraestructura cultural, protecció i conservació del patrimoni artístic, integració dels immigrants i molts altres punts que breument s’apuntaven.

El noticiari de l’Obra Cultural justificava la supressió de la festa d’en Cames Tortes a causa de la inhibició de l’Ajuntament i de la seva negativa a contribuir i participar-hi. Recordem que aquesta festa s’havia recuperat després de més de quaranta anys i estava prenent certa força i començava de nou a ser acceptada i participativa; aquest enterrament d’en Cames Tortes (que segons la cançó “al cap de dotze mesos viu és tornat”) es perllongarà un bon grapat d’anys; si no recordam malament la resurrecció va ser l’any 2000.

Relacionada amb la desaparició d’en Cames Tortes hi havia una rondalla que parlava d’un poble imaginari, Adiaga, que tenia un rei que no anava de festes ni saraus, que no volia gent pels carrers fent crits i renou. En “Calaix Desastre” també feia una “Cançó d’en Camestortes”. N’Andreu Majoral titulava la seva secció “Local dels vells, quan?”. En Toni Garau, a la secció “Solcar”, ens aconsellava “Alerta amb les gelades!”; evidentment aquestes eren unes gelades al·legòriques. I el metge, n’Alexandre, parlava de “Sa rosa”, aquesta malaltia que afecta sobretot els infants.

Finalment direm que l’equip de futbol de primera regional, que s’havia desbaratat molt, començava bé la segona volta i escalava posicions. I que l’equip de veterans “Ses Canyes” havia estat desqualificat i expulsat de la competició; el motiu al·legat per la federació era la “malcriadesa”.

Les mosques grosses *Barlia robertiana* (Loisel. Greuter)

Etimologia

Entre les orquídiades és molt comuna l'existència de molts sinònims per a cada espècie. Així, aquesta espècie la podem trobar a les diverses flores amb noms com *Himantoglossum longibracteatum*, *Ochis longibracteata*, *O. robertiana*, *Loroglossum longibracteatum*, *Aceras longibracteatum* o *Barlia longibracteata*. Com es pot veure la característica més destacable, per a la majoria de botànics que l'han estudiada, és la llargària de les bràctees (fulles a l'axil·la de les quals neix una flor), més llargues que les mateixes flors, fet al qual fan referència la majoria dels noms que, al llarg de la història, s'han donat a aquesta planta.

Descripció

Planta de la família de les Orquídiades. Aquesta família és, després de les Asteràcies o Compostes (margalides, lletsons, etc.) la que presenta un major nombre d'espècies al món. De tota manera, la seva major diversitat la troben a regions tropicals, al mediterrani tot i ser comunes, la família no passa d'estar entre les quinze més diverses. És una planta herbàcia i bulbosa (geòfit bulbós) que creix des del 25 fins al 80 cm d'altura, la qual cosa fa que sigui una de les orquídiades més grosses de les Balears. Presenta, com gairebé totes les orquídiades, dos tubercles grossos, enterrats, un d'ells correspon al vell, a partir del qual s'ha desenvolupat la planta nova, i l'altre correspon al nou que romandrà enterrat quan la planta s'eixugui. La presència d'aquests dos tubercles dóna nom a la família, ja que *Orchis*, en grec, vol dir testicle. Ja per damunt del sòl presenta una curta tija recta, de secció rodona. Les fulles (fins a 5-6) són amples (de 8-25 x 5-10 cm), oblongo-lanceolades, apiculades, arrodonides a la base, de color verd clar, a vegades amb taquetes fosques per sobre. L'espiga, on s'assenten les flors, és recta, amb moltes flors (fins a 30) grans, oloroses. Les bràctees, com ja hem dit, són més grosses que les flors. Les flors de les orquídiades són les més evolucionades dins del món vegetal. Presenten sis peces, tres externes i tres internes, d'aquestes en destaca una (la que veim dirigida cap avall en forma de llengua més o menys dividida) que s'anomena label. En el cas de les mosques grosses, les peces externes o sèpals tenen una mida de 13-16 x 5-9 mm, són de forma el·líptica o ovalada i són de color verd tacat

de púrpura. Les peces internes, excepte el label, o pètals, fan 8-11 x 2-3,5 mm, són linears i es junten a la part superior de la flor formant una mena de casc, són del mateix color que els sèpals. El label fa 1,5-2,5 cm, es ondulat, de color violeta, rosat, púrpura, lila o blanc, o tots aquests colors més o menys repartits, sovint amb taques més fosques a la part central. Aquest label està dividit en dos lòbuls laterals, estrets, i un central, el doble de llarg que els laterals, bífid, amb segments divergents i obtusos. A la base de la flor hi ha un petit esperó cònic, en forma de sac. La part fèrtil de les flors de les orquídiades també es troba molt modificada, de tal manera que el pol·len es troba reunit en dos saquets anomenats pol·línies, que estan aferrats a una columna central anomenada ginostem, on també hi localitzarem l'estigma de la part femenina de la flor. El ginostem de les mosques grosses és dret. El fruit és una càpsula, amb nombroses llavors molt petites.

Floreix entre els mesos de gener i abril, la qual cosa fa que sigui una de les primeres orquídiades que ens anuncien l'arribada imminent de la primavera. Fructifica entre març i maig.

Creix, com moltes de les nostres orquídiades, a les pastures obertes de les garrigues, pinars, ullastrars i alzinars, si bé, en el cas de les mosques grosses, s'estimen més que aquestes pastures siguin una mica nitròfiles, per això no és rar veure-les a vores de camins i carreteres no esquitxats. Viu a totes les Balears, excepte a Formentera, fins a 800 m d'altitud.

És una típica planta de distribució mediterrània. A Mallorca és una espècie comuna i, a Algaida, l'hem trobada a bastants indrets, no és per res una espècie rara.

Usos tradicionals

Tradicionalment, a determinats indrets de la Mediterrània, s'usaven els tubercles nous per fer una espècie de gelea, anomenada *salep*, a la qual atribuïen diverses propietats medicinals, com a reconstituent i per calmar les molèsties gàstriques. Actualment aquest ús s'ha eliminat perquè no s'ha demostrat amb certesa cap efectivitat.

Protecció

Com totes les orquídiades, les mosques grosses es troben protegides per la llei de protecció de flora i fauna silvestres (Decret 24/92 publicat al BOCAIB de 12 de març, annex IIIA). No es poden recollir, arrabassar, desenterrar ni tampoc recollir-ne fruits ni llavors.

Pressupost Municipal 2004

A la sessió extraordinària celebrada el 5 de febrer, l'Ajuntament Plenari va acordar, amb els vots favorables de l'equip de govern (PSOE – PSM - UM) i l'abstenció dels representants del grup Popular, l'aprovació inicial del pressupost municipal per a l'any 2004 que ascendeix a 2.433.114,11 €.

El pressupost d'aquest any presenta un increment d'un 1,8 % respecte al pressupost de l'any anterior. Del total del pressupost, es destina un 34,02 % a inversions, la resta un 65,98 % a despeses corrents.

El seu desglossament és el següent:

INGRESSOS		
Capítol	Concepte	Euros
1	Imposts directes	673.750,00
2	Imposts indirectes	265.783,84
3	Taxes, preus públics i altres ingressos	264.745,13
4	Transferències corrents	564.945,16
5	Ingressos patrimonials	20.199,00
7	Transferències de capital	505.911,70
9	Passius financers	137.779,28
TOTAL		2.433.114,11
Ingressos corrents		1.789.423,13
Ingressos de capital		643.690,98

DESPESES		
Capítol	Concepte	Euros
1	Despeses de personal	646.671,93
2	Compra de béns corrents	791.036,28
3	Despeses financeres	32.077,86
4	Transferències corrents	135.601,66
6	Inversions reals	504.741,45
7	Transferències de capital	81.243,92
9	Passius financers	241.750,01
TOTAL		2.433.114,11
Despeses de corrents		1.605.387,73
Despeses de capital		827.726,38

Ampliació de la Casa de la Vila

A la sessió ordinària celebrada el passat 12 de febrer, la Junta de Govern Local va aprovar el projecte bàsic i d'execució del projecte de l'Ampliació de la Casa de la Vila. Aquest projecte, redactat per les arquitectes Aina Cifre Bibiloni i Maria José Sáez té un pressupost de 523.044,60 €. Està inclòs dins el Pla d'Obres i Serveis del Consell de Mallorca amb dues anualitats. Per a l'any 2004, la primera anualitat amb un cost de 197.772,29 € i per a l'any 2005, la segona anualitat amb una despesa de 325.272,31 €. Aquest projecte també compta amb el finançament del Govern de les Illes Balears.

Camí de la Drecera de Randa

Durant aquest mes s'han acabat les obres de millora i pavimentació del camí de la Drecera de Randa. Amb un cost de 54.027,19 €, ha estat finançat amb un 80% pel Consell de Mallorca i un 20 % per l'Ajuntament d'Algaida. L'empresa PYOCSA ha estat la que ha executat les obres. L'enginyer del projecte ha estat en Pere Ventayol March.

Pavimentació del carrer Joan Alcover

Dins aquest mes de març està previst l'inici de les obres pavimentació del carrer Joan Alcover i millora de les voravies. Per aquest motiu es tancarà la circulació de vehicles a aquest carrer durant l'execució de les obres i es desviarà el trànsit que es dirigeix cap a Lluçmajor, igual que el trajecte

de l'autocar de transport públic, pel carrer Pare Pou, Anselm Turmeda i Antoni Maurra. Perdonau les molèsties que pugui ocasionar aquesta obra.

Conveni Rutes Cicloturístiques

El passat 19 de febrer el batle va signar un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament d'Algaida i la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears pel qual s'habilitaran diferents camins del municipi com a rutes destinades a l'esport de la bicicleta.

L'objecte d'aquest projecte és crear, a través dels camins rurals, un eix que ha d'unir la part sud de Mallorca, la Marina de Lluçmajor, amb els municipis de la serra de Tramuntana, travessant les comarques del Pla i el Raiguer.

Cal recordar que dins una primera fase d'aquest projecte, dins el municipi d'Algaida es va habilitar el camí de son Miquel Joan.

Ús agrícola de les aigües regenerades de la depuradora

El passat 2 de febrer es va posar en funcionament la xarxa per reg amb aigües regenerades procedents de la depuradora d'Algaida, després d'haver estat sotmeses a un tractament terciari. Aquest projecte ha estat finançat íntegrament per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears.

PROGRESSISTES PER LES ILLES BALEARS

PER QUÈ UNA CANDIDATURA PROGRESSISTA ÚNICA?

El moment polític actual a les Illes Balears i a l'estat espanyol, determinat per la política del PP, marcada tant per la involució dels valors democràtics com pel debilitament del model plurinacional de l'estat, ha fet coincidir en una sola candidatura a **PSM-EN, Esquerra Unida-Balears, Els Verds i ERC**. Aquestes formacions polítiques han decidit sumar tots els esforços possibles i per això es presenten conjuntament a les properes eleccions generals. Es tracta d'un projecte electoral alternatiu d'esquerres, nacionalista i ecologista que amb un programa comú vol contribuir a la conformació d'una majoria parlamentària de caràcter progressista.

La coalició electoral Progressistes per les Illes Balears vol oferir a la ciutadania del nostre petit país un missatge d'il·lusió davant la possibilitat de resignació, que pot envair la societat, fruit de la política de por i desmobilitzadora del PP. Vol treballar amb la societat per reflectir la seva pluralitat i diversitat i superar la crispació i l'enfrontament que promou el pensament únic conservador.

VOTAR PROGRESSISTES PER LES ILLES ÉS FER VOT ÚTIL?

Sí sense cap dubte. Votar Progressistes per les Illes Balears és l'única forma de comptar amb una veu pròpia de les Balears a les Corts generals, al servei de la ciutadania d'aquestes illes, que permeti la defensa de les problemàtiques de les Illes Balears davant del freqüent oblit de què som objecte a Madrid. El trencament del tradicional monopoli del PP i PSOE de la representació balear a Madrid consolidarà el nacionalisme progressista i l'esquerra transformadora i ecologista com a components essencials de qualsevol alternativa a l'actual hegemonia de la dreta.

POT CONTRIBUIR PROGRESSISTES PER LES ILLES AL CANVI POLÍTIC A L'ESTAT?

Sí hi pot contribuir. La suma dels vots que les forces polítiques integrants de la coalició obtenien per separat a les eleccions generals contribuirà a l'objectiu del canvi polític a l'estat espanyol. Ho farà des del reforç de les posicions més progressistes i més inequívocament compromeses amb una concepció plural i democràtica de l'estat. Ho farà, sobretot, des del compromís amb la defensa dels interessos de les Illes Balears i de la seva ciutadania.

PROGRESSISTES PER LES ILLES BALEARS

QUINS SÓN ELS PRINCIPALS EIXOS DEL PROGRAMA ELECTORAL DELS PROGRESSISTES PER LES ILLES?

Autogovern. Demanam un aprofundiment en l'autogovern i una articulació nova de l'estat, més atenta al reconeixement de la pluralitat nacional. Vint-i-cinc anys després de l'aprovació de la constitució és necessari escometre la tasca d'aprofundir en la descentralització de l'estat i el dret d'autodeterminació dels pobles que el conformen. Defensem un major autogovern i un finançament just per a les Illes Balears entenent que són els instruments imprescindibles per afrontar els reptes que té plantejats cara al futur.

Drets de la ciutadania. Volem un compromís prioritari amb les llibertats personals i la defensa dels drets socials, mitjançant serveis públics de qualitat que a les Illes Balears presenten uns índexs baixos. Les Illes Balears són la seva gent, el seu territori, la seva llengua, la seva cultura i la seva història, milers de persones nascudes aquí i lluny d'aquí, cadascú aportant la seva idiosincràsia, que reivindiquen la voluntat de construir un futur plegats. L'estat del benestar és una conquesta irrenunciable del segle XX i que en el segle XXI s'ha d'estendre a tota la ciutadania.

Model econòmic sostenible. Creim en un canvi de model cap a la sostenibilitat, on l'economia estigui al servei de les persones, es fomenti la diversificació econòmica i es respecti el medi ambient (protecció d'espais naturals i polítiques ecològiques d'energia, transport, aigua o residus). Les Illes Balears han estat castigades històricament per una llarga relació d'agressions al seu territori, als seus béns culturals i naturals en nom del progrés econòmic, però que, cada vegada més, mostra la veritable realitat de ser un model creador de desequilibris territorials i socials.

Més democràcia, més pau. Defensem una voluntat de radicalitat democràtica, transparència en l'actuació política i impuls a totes les formes de participació democràtica. Treballar per la pau, per la solidaritat amb els pobles menys desenvolupats, per la construcció d'una Europa de les persones i dels pobles.

ACTE PÚBLIC

dissabte, 6 de març
a les 16h a Sa Portassa

CAFÈ PROGRESSISTA

presentació a Algaida
de la candidatura

PROGRESSISTES PER LES ILLES BALEARS

amb la participació de
NANDA RAMON
número 1 al Congrés

CECILI BUELE
candidat al Senat

PERE SALES
PSM-EN d'Algaida

entrada lliure
hi estau tots convidats
VENIU A FER UN CAFÈ

Francesc Antich, candidat al Congrés de Diputats

Francesc Antich i Oliver (Caracas, 1958). Va ésser president del Govern de les Illes Balears entre 1999 i 2003. Actualment encapçala l'oposició al Govern en el Parlament de les Illes Balears, on és diputat des de 1992. Antich és també Secretari general del PSIB-PSOE i membre de l'Executiva Federal i del Comitè Federal del PSOE. Ha estat batlle d'Algaida (1991-1997) i president de les comissions de Cooperació (1994-1995) i Medi Ambient (1995-1999) en el Consell Insular de Mallorca. Advocat de professió, es troba en excedència com a gerent del Patronat Municipal de l'Habitatge de l'Ajuntament de Palma, ajuntament on també va ocupar el càrrec de gerent d'Urbanisme.

Què hi ha en joc en les eleccions del 14 de març?

Hi ha en joc dos models, el del centralisme i la crispació al qual ens té acostumats el Partit Popular i el model d'una Espanya plural i social que és la que defensen els socialistes i José Luis Rodríguez Zapatero; un Estat federal on tothom sigui tingut en compte, on es reconguin els fets diferencials. El projecte socialista aposta per profunditzar en la democràcia, en la tolerància i no per la regressió democràtica que patim.

Per què va decidir encapçalar la llista al Congrés?

És una decisió de partit, dins un procés democràtic. Molta gent pensava que jo era el millor candidat per a aquestes eleccions, per defensar els interessos de les Illes Balears a Madrid. Les Illes Balears ens jugam molt en aquestes eleccions, sobretot, determinar quin paper volem jugar dins Espanya i dins Europa i per això necessitam persones amb experiència i coneixement de la realitat de les Illes i que pugui tenir un cert pes a Madrid.

Quin balanç podem fer a Balears de 8 anys de Govern del PP?

Han estat 8 anys de polítiques regressives i antisocials, que han perjudicat especialment les Illes Balears. Aquesta comunitat va ésser la més perjudicada pel sistema de finançament del PP, que no tenia en compte el creixement de població procedent de la immigració i que posava un límit als recursos que podien rebre les Illes. Però a més, el PP va traspasar amb una nefasta dotació econòmica les competències d'Educació i Sanitat. Fins i tot ara, el PP balear està reclamant una revisió del finançament d'aquestes competències. Però a Balears, el balanç és especialment greu perquè s'han agreujat els problemes de la insularitat, s'han incrementat els preus dels vols, hi ha més inseguretats ciutadana, costa més comprar un habitatge i tenim més aturats.

I, el que és pitjor, des del Govern de Madrid no sols no s'han resolt els problemes importants, sinó que fins i tot, han bloquejat directament les solucions, perjudicant als ciutadans i ciutadanes de les Balears.

I aquests mesos del Govern Matas, com els veu?

Marcats també per la crispació que acompanya al PP. Mai en tan poc temps un Govern havia estat tan contestat per tanta gent i per tantes qüestions diferents. Basta veure la manifestació contra les autopistes, amb més de 50.000 persones al carrer, per defensar Mallorca. Crec que molta gent que va votar el PP a les eleccions autonòmiques o a les generals del 2000, avui es sent decebuda. Mereixem una Mallorca millor, mereixem un país millor, i el PP no està en condicions d'oferir-lo.

Quins són les principals propostes del programa socialista per a Balears per a aquestes eleccions?

El Partit Socialista fa una aposta històrica en aquestes eleccions per a les Illes Balears, per compensar la insularitat en matèria de transport, com per exemple passar del 33% al 50% del descompte de resident en el transport aeri i marítim, però també en inversions en turisme, en tren, en carreteres. A més d'actualitzar competències mal dotades com Educació i Sanitat i perquè hi hagi solucions pel greu problema que tenim d'habitatge, precarietat en la feina i de seguretat ciutadana. En definitiva, un projecte per avançar en drets socials, en igualtat i per millorar l'economia, però a la vegada redistribuir-la millor. Després de les mentides del PP, amb aquest programa podem dir ben clar que si guanya Zapatero, guanyen les Illes Balears.

es saig

2004, any Pere Capellà

Activitats que es realitzaran durant el mes de març de 2004, Any Pere Capellà

Divendres 19

Taula Rodona *Homenatge a Pere Capellà*

Hi participen:
Ramon X. Rosselló, Joan Guasp
i Llorenç Capellà
Presenta: Bernat Joan
Hora: 20.00 h
Lloc: Casal Pere Capellà d'Algaida

Sopar de lliurament dels *XXI Premis Cavall Verd*

“Rafael Jaume” a la millor obra de traducció poètica publicada l’any 2003.
“Josep M. Llompart” de poesia, al millor recull poètic publicat l’any 2003.

Acte de reconeixement a l’escriptor
Damià Pons, a càrrec de Jaume Pérez
Montaner, president de l’AELC.
Actuació del Nou Romancer.

Presentació de l’acte:
Joan Vallespir (Teatre De Què)

Preu del sopar per persona:
Socis i acompanyants: 15,00 €
Altres: 30,00 €

Reserves per assistir al sopar
(obert a tothom que hi vulgui participar):

AELC:
Tel. 93 302 78 28.
Fax: 93 412 58 73.
E-mail: info@aelc.es
Ajuntament d’Algaida:
Tel. 971 12 53 35.
Fax: 971 12 50 44

Hora: En acabar la taula rodona
Lloc: Restaurant Binicomprat d’Algaida
Organitza: Associació d’Escriptors en
Llengua Catalana
Coordina: Junta Territorial de l’AELC a
les Illes
Patrocina: Consell de Mallorca
Col·laboren: Ajuntament d’Algaida
Ajuntament de Montuïri
Banca March
Cedro
Institució de les Lletres
Catalanes
Vins Can Majoral

Capellà

Dissabte 20

Itinerari d'escriptor *Pere Capellà*

10.45 h Sortida amb autocar (parada autobús de Jaume III, davant Cortefiel) resseguint els paratges d'Algaida i de Montuïri pels quals va transcórrer la infància i joventut de Pere Capellà (Itinerari conduït per Pere Fullana)

11.15 h Recollida dels participants a la Plaça d'Algaida

14.30 h Dinar al Restaurant Puig de Sant Miquel (Ctra. Palma-Manacor, km. 31 - Montuïri)

17.00 h Retorn a Palma

El dinar és gratuït per als socis i acompanyants

Reserves per assistir a l'excursió i al dinar (obert a tothom que hi vulgui participar):

AELC:

Tel. 93 302 78 28.

Fax: 93 412 58 73.

E-mail: info@aelc.es

Ajuntament d'Algaida:

Tel. 971 12 53 35.

Fax: 971 12 50 44

Patrocina: Consell de Mallorca, Ajuntament d'Algaida, Ajuntament de Montuïri

Divendres 26

Representació de l'obra *El rei Pepet*

a càrrec de la companyia **Magisteri Teatre Mag-poesia**, al Casal Pere Capellà a les 21.30 hores.

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Civilitzacions a l'univers?

Fa poc vaig llegir un article d'un tal Miquel Barceló. Era sobre la paradoxa de l'existència d'altres espècies de vida a l'univers, capaces de pensar i raonar (altres civilitzacions), que, si existeixen, deuen estar als planetes extrasolars de què hem xerrat tant (planetes d'altres estrelles) o potser més a prop (quina por). La qüestió és que a la nostra galàxia, la Via Làctia, formada per uns 150 mil milions de sols (estrelles), siguem els únics que haguem tengut l'oportunitat d'existir.

No sé si hi creis en aquestes coses d'extraterrestres, però el comentari no intenta defensar res d'això, va dirigit a qualsevol públic, i us aconsell que continueu llegint perquè val la pena (encara que el que he fet és una adaptació amb "retalls" del text original).

L'existència d'altres espècies intel·ligents a l'univers esdevé un problema que ha requerit l'atenció de la ciència amb programes d'investigació, com el Projecte OZMA, en els anys seixanta, o l'actual SETI (*Search for ExtraTerrestrial Intelligence*). El fet és que existeix una equació per estimar el número de possibles civilitzacions tecnològiques a la galàxia. La va elaborar Frank Drake i la va fer famosa Carl Sagan a través del seu programa de televisió "Cosmos". Després d'avaluar els paràmetres de l'equació de Drake, la conclusió optimista de Sagan era que el número de civilitzacions tecnològiques de la nostra galàxia (Via Làctia), es poden comptar per milions. Isaac Asimov (de qui m'ha agradat llegir algunes coses), més prudent, avaluava aquell número en "només" 530.000. Són moltíssimes, i el fet és la manca de contacte amb aquestes civilitzacions (N'heu vist cap mai d'OVNI? Si és així, avisau!), que constitueix l'anomenada "paradoxa de Fermi". Aquesta es refereix a la combinació de les grans distàncies interestel·lars amb el límit que marca la velocitat de la llum i la dificultat de viatjar entre les estrelles, ja que es tardarien anys, milers d'anys (en l'article del mes de juliol de l'any passat, podeu "repassar" el problema que encara que anem a la velocitat de la llum, tardam molt a anar de la Terra fins a un planeta situat a una estrella qualsevol). Però hi ha també una altra explicació possible, més pessimista, centrada en la negra hipòtesi que potser, **cap civilització tecnològica arribi a sobreviure i perdurar durant els anys suficients per a donar-se a conèixer a altres civilitzacions veïnes.**

Una de les causes d'aquesta dificultat o impossibilitat de supervivència d'una civilització tecnològica ha anat referida sem-

La galàxia M74 és de tipus espiral, igual que la nostra, la Via Làctia, on segons Carl Sagan, hi ha milions de civilitzacions en diferents planetes.

pre a una eventual autodestrucció militar. Però, com es sol dir, no és necessari que un planeta dotat tecnològicament com el nostre acabi amb una explosió. Pareix que, desgraciadament, pot haver altres formes de suïcidi tecnològic.

El problema, com ja s'ha detectat a la Terra en els darrers 30 anys, podria estar en l'esgotament d'uns recursos limitats, sempre "amagats" per l'absurda hipòtesi del creixement continu de l'economia. És evident que en un sistema amb recursos finits no es pot créixer indefinidament i pareix que aquest segueix essent l'objectiu ingenu de molts polítics. La conseqüència seria el consum excessiu de recursos, que sol anar paral·lel a una exagerada generació de residus que, al final, poden arribar a aniquilar aquests recursos.

Aquesta trista hipòtesi, generalitzada a altres possibles civilitzacions galàctiques, ens vendria a suggerir, a la "paradoxa de Fermi", que una civilització tecnològica (com la nostra) pogués acabar posant en greu perill l'ecosistema que l'ha creat fins al punt d'autodestruir-se a si mateixa. I simplement per haver oblidat les exigències mediambientals i el desmesurat ritme de consum dels recursos i l'eliminació de residus.

En un món finit, és impossible créixer indefinidament i per això la sostenibilitat guanya adeptes dia rere dia. És bo que sigui així. Qui sap si sense aquesta nova ideologia "sostenible", la nostra orgullosa civilització tecnològica acabi aviat. En tot cas, agreeisc a Miquel Barceló aquest punt de vista, potser ara seguim el mateix camí fins a l'extinció que ja varen seguir altres espècies vives que han desaparegut de l'univers...

G. S. C.

El passat dissabte 14 de febrer, l'associació Algaida Solidari va organitzar un fogueró per sopar de torrada al carreró del carrer Pare Pou, en benefici d'un projecte solidari per Huamachuco, Perú.

Aquest pla consisteix a proporcionar a la població rural de Huamachuco farmacioles veterinàries i a organitzar horts comunals. Tot té un cost aproximat de 12000 euros i se'n beneficiaran unes 80 famílies rurals, amb un total d'unes 400 persones.

L'organització del fogueró va ser un èxit en tots els sentits, ja que hi va acudir molta de gent, que va fer una animada tertúlia a la vora del foc. A més, per ambientar el sopar, va tocar un grup de músics peruans.

Na Catalina Vallespir, que fa 22 anys que viu a Perú, va exposar la feina que du a terme a Huamachuco i la manera com s'aplicarà el projecte.

Després hi hagué una sèrie de rifes d'objectes donats per empreses del poble. Tot va ser possible gràcies a la col·laboració solidària de l'Ajuntament, de les botigues (que aportaren menjar, begudes, taronges i objectes per a la rifa) i de les persones que participaren amb la compra del tiquet.

La recaptació aconseguida puja a uns 3000 euros, una quantitat que no fa més que encetar aquest ambiciós projecte, en el qual col·laboraran a partir d'ara altres institucions més.

La junta d'Algaida Solidari vol agrair la participació de tothom.

PERE CAPELLÀ I ROCA

MINGO REVULGO (Algaida 1907-Palma 1954) Dramaturg, mestre, poeta i glosador.

Era fill de Llorenç Capellà Garí (*Mestre Llorenç Batle*, considerat un dels millors glosadors contemporaris de Mallorca). Durant la Guerra Civil lluità com a oficial en el bàndol republicà. Acabada la guerra fou empresonat. Anà a viure a Montuïri l'any 1943 quan se li concedí la llibertat condicional. Participà a nombroses publicacions periòdiques i escriví teatre i glosat. Foren molt populars les *Coplas sin malícia* que apareixien al diari *Baleares* sobre temes d'actualitat redactades amb gran ironia i signades amb el pseudònim que el féu famós *Mingo Revulgo*, pres d'un autor del segle XV que satiritzava la política del rei castellà Enric IV. És fill adoptiu de Montuïri (1955) i fill il·lustre d'Algaida (1989). Un carrer de Montuïri i el casal de cultura d'Algaida duen el seu nom. L'Ajuntament d'Algaida ha declarat l'any 2004 *Any Pere Capellà* en commemoració de la celebració del 50è aniversari de la seva mort.

PERIODÍSTICA: Participà a revistes com *Cultura obrera*, *La Razón*, *La voz de Porreras* i *Mallorca Nova*.

TEATRAL: Escriví les obres de teatre *L'Amo de son Magraner* i *S'hereu de sa farinera* (1949), *Sa madona du es maneig*, *Sa Pesta* i *De tot i molt* (1950), *Na Catalineta de Son Gallard* i *La Beateta* (1952), *Es marquès de sa Rabassa* i *Val més un dit en es front* (1953) i *El rei Pepet* (1954); els sainets *Moix per llebre*, *Declaracions jurades* i *Es tercer pagès*, entre d'altres i la sarsuela *El carrer de les tres roses* (1952).

POÈTICA: Compongué *Vida artillera* (1928), *Cançons republicanes* (1931) i *Coplas sin malícia*, a més de nombrosa producció esparsa.

OBRES GENERALS

Gran Enciclopèdia Catalana. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1989. Vol. 6

Gran Enciclopèdia de Mallorca. Palma: Promomallorca, 1989. Vol. 3

LLOMPART, JOSEP MARIA. *La literatura moderna a les Balears*. Palma: Moll, 1964

MULET, PERE; FULLANA, PERE. *Bibliografia d'Algaida*. Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1992. (Pere Capellà, 1)

Nou diccionari 62 de la literatura catalana. Barcelona: Edicions 62, 2000

VIDAL ALCOVER, JAUME. *Síntesi d'història de la literatura catalana*. Barcelona: La Magrana, 1980. (Els orígens, 5)

OBRES LITERÀRIES

Teatre

CAPELLÀ ROCA, PERE. *Sa madona du es maneig*. Palma: Moll, 1981. (Les Illes d'Or, 131)

CAPELLÀ ROCA, PERE. *L'amo de Son Magraner*. Palma: Moll, 1981. (Les Illes d'Or, 47)

CAPELLÀ ROCA, PERE. *Sa Pesta*. Palma: Moll, 1980. (Les Illes d'Or, 127)

CAPELLÀ ROCA, PERE. *El rei Pepet*. Palma: Moll, 1979. (Les Illes d'Or, 124)

Glosat

CAPELLÀ ROCA, PERE. «La processó de la Pau» dins *Gloses populars dedicades a la Mare de Déu de la Pau de Castellitx*. Algaida, any 1953. *Plaquetes d'Història i Cultura*, 1. Ajuntament d'Algaida, 1996

ARTICLES DE REVISTES, COMUNICACIONS I ESTUDIS

ALOMAR VANRELL, MAGDALENA. «Una visió del teatre de Pere Capellà: el tractament de l'humor en la dramaturgia capellaniana» dins *Algaida, cinquenes jornades d'estudis locals*. Mancomunitat Pla de Mallorca, 2003

ALOMAR VANRELL, MAGDALENA. «El teatre de Pere Capellà: Homenatge a Pere Capellà a la Facultat d'Educació». *Lluc*, 784, gener-febrer 1995

ARTIGUES, ANTONI. «Pere Capellà: català, mestre, republicà, dramaturg: Homenatge a Pere Capellà a la Facultat d'Educació». *Lluc*, 784, gener-febrer 1995

ARTÍS GENER, AVEL·LÍ. «Pere Capellà, combatent i bonhomí: Homenatge a Pere Capellà a la Facultat d'Educació». *Lluc*, 784, gener-febrer 1995

CAPELLÀ FORNÉS, LLORENÇ. «Paraules a l'entorn a l'obra de Pere Capellà: Homenatge a Pere Capellà a la Facultat d'Educació». *Lluc*, 784, gener-febrer 1995

CAPELLÀ FORNÉS, LLORENÇ. «Mingo Revulgo-Pere Capellà» dins *Mallorca, teatre*. Palma, 1979

JANER MANILA, GABRIEL. «El teatre de Pere Capellà». *Lluc*, 688, novembre-desembre 1979

JANER MANILA, GABRIEL. «El teatre regional com a metàfora» dins *Implicació social i humana del teatre*. Palma: Moll, 1997

JANER MANILA, GABRIEL. «Pere Capellà, reivindicació». *Es Saig*, 110, febrer 1990 i dins *Implicació social i humana del teatre*. Palma: Moll, 1997

MIRALLES MONSERRAT, JOAN. «En homenatge a Pere Capellà i Roca». *Lluc*, 687, setembre-octubre 1979

MULET TROBAT, BARTOMEU. «Repressió franquista (Assassinats i depuracions) contra el magisteri a Mallorca: Homenatge a Pere Capellà a la Facultat d'Educació». *Lluc*, 784, gener-febrer 1995

MÚSICA

MAJORAL, BIEL. «Jo sóc català» dins *Temps, temps, temps*. Palma: Blau, 2000

BIOGRAFIA

MIRALLES I MONSERRAT, JOAN. *Vida i obra d'en Pere Capellà: Mingo Revulgo*. Ciutat de Mallorca: Obra Cultural Balear, 1980

NADAL, ANTONI. «Pere Capellà» dins *Teatre modern a Mallorca*. Palma: UIB/Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998. (Biblioteca Miquel dels Sants Oliver, 8)

DOCUMENTS ELECTRÒNICS

MAGISTERI TEATRE-MAG POESIA. Pere Capellà [en línia]. <<http://www.mallorcaweb.com/mag-teatre/poemes-solts/capellap.html>> [Consulta: 17 gener 2004]

Casal Pere Capellà
C/ des Cavallers, 22
07210 Algaida
Tel: 971 66 56 79
A/e: algaida@ctv.es

Ses ESCOLES

Educació Infantil
3 anys grup A
Tutora
Jerònia Adrover

Educació Infantil
3 anys grup B
Tutora
Antònia Lladó

Educació Infantil
4 anys grup A
Tutora
Maria Campos

Educació Infantil
4 anys grup B
Tutora
Magdalena Genovart

Eleccions a la Junta directiva de l'Obra Cultural Balear

Es convoquen les assemblees ordinària i general extraordinària, dia 30 de març, per elegir tots els càrrecs de la Junta Directiva de l'Obra Cultural Balear.

Dia: 30 de març de 2004

Hora: 20.00

Lloc: Estudi general Lul·lià de Palma

Sebastià Frau optarà a la presidència de l'OCB

L'Obra Cultural Balear (OCB) informa que a les eleccions a la Junta Directiva de l'entitat per al període comprès entre els anys 2004 i 2008 hi optaran una única candidatura i dues vocalies independents. Un cop revisades l'única candidatura i les vocalies independents i veient que s'ajusten a les bases del Reglament Electoral, queden acceptades i proclamades. La candidatura única la formen Sebastià Frau Gaià, com a president; Ferran Gomila Mercadal, com a vicepresident primer; Paula Fluxà Garcías, com a vicepresidenta segona; Joan Gelabert, com a secretari; Stéphane Fournier, com a tresorer; Antoni Colomer Altimira, Magdalena Huguet Pericàs, Jaume Lladó Jaume, Aina Llombart Suau, Josep Melià Ques, Joan Miralles Plantalamor, Maties Oliver Castanyer, Maria Tous Fernández, Bernat Sureda Garcia i Cathy Sweeney, com a vocals. Altrament, Alexandre Cortès Cortès i Miquel Servera Mas es presentaran com a vocals de manera independent.

Per a més informació: www.ocbweb.org

Una xerradeta amb...

Què és l'agricultura ecològica?

Es basa en el respecte als processos naturals de la vinya i la no utilització de productes químics de síntesi. És a dir, cultivam la vinya de la mateixa manera que ho feien els nostres repadrins però amb maquinària més moderna.

Com es fa un bon vi?

Per fer un bon vi necessitam un raïm excel·lent, un bon control en el moment de l'elaboració, molta higiene i, sobretot, tenir les idees clares per saber quin vi es vol fer.

Quins són els teus vins preferits?

A mi m'agraden tots els vins. Des d'un rosat jove, fins a un negre de criança o un blanc dolç. Cada vi té el seu moment. Els únics que no m'agraden són els gasificats.

A Algaida es fa bon vi de casa? Hi ha interès per fer-ne?

Tenim bona terra per a la vinya, de la qual podem obtenir un magnífic raïm; el resultat final depèn de qui i de com transforma el raïm en vi. Darrerament hi ha més interès que mai pel món del vi i la participació als cursos de la Mancomunitat així ho demostra. El que és indubtable és que ara es fan millors vins que fa uns anys.

En què ens hem de fixar per comprar vi? On hem d'anar per rebre bons consells?

No només ens hem de fixar en l'estètica de l'etiqueta, que ens pot donar sorpreses. El millor és poder tastar i descobrir diferents vins per comprar aquells que ens agraden més. El consell és anar a una botiga especialitzada on ens poden assessorar i recomanar vins del nostre gust.

Andreu Oliver Tril, de can Majoral

El vi negre és el més bo?

No necessàriament. El que passa és que a Mallorca tenim un clima propici per fer grans vins negres. I darrerament la gent pareix que aprecia més els vins negres de criança.

La gent jove beu més cervesa que vi?

Sí. Perquè la cervesa és més lleugera, entra molt bé. I, a més a més, a Mallorca desgraciadament la cultura de servir una copa de vi amb una tapa ha desaparegut. I, ara, la gent prefereix una cervesa amb un poc de patatilla. A la resta de l'estat, sobretot a Castella, la cultura del vi és molt forta i es manté.

Als bars de Mallorca se servia un vi molt xerec. En canvi, a Castella se serveixen bons vins a bars ben normals.

Per acabar, et direm uns quants plats i tu ens recomanaràs un vi:

porcella rostida: negre jove

formatge curat: blanc, jove o de criança

ensaïmada: vi dolç, mistela o cava dolç

pizza: rosat ben fresc

bacallà amb allioli: negre jove o blanc de criança

torrada de sant Honorat: negre jove

mariscada: blanc

entrecot: negre de criança

Amb quins plats no s'hi diu el vi?

Amb les carxofes crues i, en general, amb qualsevol plat que dugui vinagre com, per exemple, l'ensalada trempada amb vinagreta o l'escabetx,...

A partir d'ara ens aturam d'escriure per continuar tastant vins de Can Majoral i parlant de la passió/professió de n'Andreu. Ho deixam així perquè si no, començaríem a dir dois. Salut!

Bel Busquets i Joan Mulet

Andreu Oliver Tril, de can Majoral

N'Andreu o n'Andreuet, que és així com el coneixen a la seva família, tot i que ja té 29 anys, és el nostre protagonista de la Xerradeta del mes de març, perquè té una professió un tant singular, és enòleg. A partir d'aquesta entrevista podreu descobrir en què consisteix aquesta feina o passió.

Què és l'enologia?

És la ciència que estudia el cultiu de la vinya i l'elaboració del vi.

Com arribares a estudiar enologia?

Perquè vaig acabar la carrera de Químiques, tenia ganes de fer alguns estudis més i coneixia una mica el món del vi per la meva família. Em va agradar aquest món i així ho vaig decidir.

Quants d'anys dura aquesta carrera?

És una llicenciatura de segon cicle; per tant, has d'haver estudiat almenys tres anys d'una altra carrera com: química, farmàcia, biologia o enginyeria tècnica agrícola. El segon cicle dura dos anys.

Què apreneu els enòlegs?

Aprenem quatre punts bàsics:

-viticultura: el cultiu de la vinya en tots els aspectes (podar, empeltar, productes fitosanitaris,...) i des d'un punt de vista pràctic i teòric.

-elaboració de vins: com es fan tots els tipus de vins (blancs, negres, rosats) i derivats, com orujos, conyac, espumosos,...

-laboratori: les anàlisis del vi i del raïm

-comercial: estudiam conceptes bàsics d'economia, empresa vitícola, màrqueting, legislació,...

Quant de temps fa que vares acabar?

Vaig acabar el 2000.

Has fet feina a altres llocs, a més de Can Majoral, l'empresa familiar?

Sí. La primera vermada la vaig fer al Penedès, a unes bodegues que s'anomenen Albet i Noya, que produeixen vi ecològic, com a ca nostra.

Actualment estic a Can Majoral, fent feina amb el meu oncle. A més, també faig d'assessor a una bodega petita que comença, que és Es Verger a Esporles. També som tècnic assessor de vinyes del Consell Balear d'Agricultura Ecològica.

I faig de professor a cursos per a persones adultes de la Mancomunitat del Pla.

